

6 czerwca 1925 r. 2

URZĄD PATENTOWY

E04d, 3/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 1502.

Kl. 37-c2

F. P. Vidic & Komp.
(Laibach, Austrja).

37c 3/24

Dachówka.

Patent dodatkowy do patentu № 1501.

Zgłoszono 27 października 1919 r.

Udzielono 2 lutego 1925 r.

Pierwszeństwo: 7 marca 1919 r. (Austrja).

Najdłuższy czas trwania patentu do 2 lutego 1940 r.

Zgłoszenie niniejsze dotyczy znanego szczegółu ustroju dachówki, przedstawionej na fig. 1 w widoku z góry i z dołu. Na wierzchniej stronie dachówki mamy jedno lub parę żeber wzmacniających n , a na spodniej żłobki m , rozmieszczone odpowiednio do żeber; żłobki mają w środku swej długości poprzeczki a z otworami podłużnymi o dla wiązania dachówek.

Dla osiągnięcia szczelnego przylegania dachówek leżących jedna na drugiej, nie doprowadza się żłobka m do krawędzi dolnej dachówki, lecz przerywa się nieco wyżej. Przy krawędzi górnej dachówki mieści się wystający wieszak t , który w dotychczas istniejących typach był w ten sposób umieszczony, że kończył się w płaszczyźnie górnej krawędzi dachówki.

Dachówki te muszą być układane na stos, w sposób przedstawiony na fig. 2, czyli, że każda dachówka musi wystawać z poza leżącej pod nią na długość występu t . Takie układanie dachówek w celu wypalania i przewożenia ma tę wadę, że wystające wieszaki mogą być łatwo uszkodzone i zbyt dużo zajmują miejsca, przez co odpowiednio zmniejsza się pojemność pieców do wypalania względnie ładowność wagonów, a prócz tego wywołuje się nierównomierność wypalania.

Aby usunąć te wady, według niniejszego wynalazku występy t do zawieszania tak się umieszcza, aby układanie dachówek było możliwe bez powyższych niedogodności.

Fig. 1 i 2 przedstawia ustrój dotyczący

sowy, zaś fig. 3 i 4 pokazują w perspektywie widok z góry i od spodu dachówki wykonanej według wynalazku; wreszcie na fig. 5 uwidoczniiony jest sposób układania takich dachówek.

Występ do zawieszania jest podług wynalazku w ten sposób wykonany, że nie kończy się tak, jak dotychczas, w płaszczyźnie górnej dachówki, lecz mieści się niżej, przy krawędzi górnej żłobka m w odstępnie y od krawędzi dachówki. Żłobek dolny kończy się w odległości x od dolnej krawędzi dachówki, zaś odległość x musi być zawsze mniejsza od y .

Wskutek takiego urządzenia w każdej z dwóch dachówek, leżących jedna na drugiej żłobkami do wewnątrz występ t wchodzi do drugiej dachówki tak, że mogą one być ułożone w stosy, pokrywając się zupełnie. Przestrzeń, zajmowana przez całą ilość warstw, składających się z takich da-

chówek, nie zwiększa się przez istnienie występów t i nie posiada żadnych wystających części.

Zastrzeżenie patentowe.

Dachówka z żebrami wzmacniającymi na wierzchniej stronie i odpowiednimi żłobkami na spodniej, które to żłobki są przerwane poprzeczkami, służącymi do wiązania dachówek, a dla osiągnięcia płaskiego przylegania rzędów kończą się na pewnej odległości od krawędzi dolnej, tem znamienna, że odległość (y) występu (t) od górnej krawędzi jest większa od odległości (x) dolnego brzegu żłobka od krawędzi dolnej dachówki.

F. P. Vidic & Komp.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

